

Podána-li žaloba o vyklizení bytu, aniž zaměstnavatel byl si dříve opatřil potřebné soudní svolení k výpovědi, nelze ji odmítnouti pro nepřipustnost pořadu práva, nýbrž dlužno ji zamítnouti. Soudní svolení k výpovědi není exekucním titulem k vyklizení bytu. O ně nutno teprve žalovat.

(Rozh. ze dne 13. července 1920, R. I. 461/26.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu, sv. II. čís. 592.

Hypotekární věřitel, jehož pohledávka, znějící na koruny, jest splatnou v cizině, nemůže z důvodů, že jest zajištěna na tuzemské nemovitosti, žádati zaplacení v KČ.

(Rozh. ze dne 31. srpna 1920, R. I. 294/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu, sv. II. čís. 638.

I převod závodního podílu dědictvím lze učiniti závislým na souhlasu společníků, předpokládajíc, že zároveň uspořádá se ve společenské smlouvě případ, kdyby souhlas byl odepřen.

(Rozh. ze dne 27. července 1920, R. I. 520/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu, sv. II. čís. 613.

Podnájemník není oprávněn, domáhati se odkladu exekuce, povolené majiteli domu proti nájemci.

(Rozh. ze dne 7. září 1921, R. I. 747/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu civ., čís. 650.

Ustanovení § 14., odstavec druhý, nesp. říz. vztahuje se též k úpravě notářských poplatků dle § 179. not. ř.

(Rozh. ze dne 24. srpna 1920, R. I. 706/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu civ. čís. 634.

Smlouvy vypočtené v § 1. písm. b) zákona ze dne 25. července 1871, čís. 76 ř. zák. vyžadují k své platnosti notářského aktu i tehda, jde-li o manžele od stolu a lože rozvedené.

(Rozh. ze dne 14. září 1920, Rv. II. 107/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu civ. čís. 667.

ZE DNE.

Těžké doby nastávají našemu stavu. Jak se na jiném místě zmiňujeme, podán byl poslanecké sněmovně vládní návrh na zrušení čl. IX. zák. z r. 1921 aniž by bývaly, jak to vždy dosud zvykem bylo, notářské komory o návrhu tomto slyšeny. Také ohledně notářské sazby předložilo ministerstvo spravedlnosti ministerské radě zcela nový návrh, nepřihlízejíc k návrhu, podanému Spolkem našim a notářskou komorou pražskou ve smyslu úřady v Praze konané. Teprve po usilovném naléhání všech komor podařilo se dosíci toho, že o tomto návrhu veškeré komory byly slyšeny. Veškeré komory jednohlasně prohlásily vládní návrh za nepřijatelný a přímo za ohrožující naši existenci. Jsou to zejména 3 body zásadní, které, kdyby byly přijaty, znamenaly by takový úbytek příjmů notářských, že by nebylo možno ani krýti výlohy režijní i bylo by nutno personál kancelářský co nejvíce snížit. Zásady ty jsou: navrhované stanovení maximální hranice při listinách, inventurách a projednání, tarifování intervencí při valných hromadách, nehledě na stávající úmluvu uzavřenou se Svazem českých bank a tarifování překladů do jiných jazyků, kterážto práce není eminentně notářskou, nýbrž tlumočnickou. Kolegové mohou být ujištěni, že ve věci té učinil Spolek a vynikající členové z Prahy i venkova, zejména i z Moravy, Slezska i Slovenska vše, seč síly jejich byly. Podrobnější zprávu podáme až po skončené akci.

Osnova zákona o sociálním pojištění. Jak známo, připravuje ministerstvo pro sociální péči osnovu zákona o sociálním pojištění všech vrstev a za tím účelem svolalo komisi, do které přibralo příslušníky všech stavů, pouze na lékaře a notáře bylo zapomenuto. Za tou příčinou podal náš Spolek ministerstvu žádost, aby do komise té povolání byli též zástupcové našeho stavu.

Opomíjení stavu notářského stává se opět v nové době pravidlem. Jak známo, obrátil se Spolek náš v roce 1920 zejména též i na presidium ministerské rady se žádostí, aby příslušníci našeho stavu byli přibíráni za poradce k zamyšle-

ným reformám zákonodárství pokud běží o obor soukromého práva občanského, obchodního, směnečného, o reformu pozemkovou a zákony finanční, a presidium ministerské rady připsal ze dne 20. února 1920 c. 4846 sdělení Spolku, že žádost naše zaslána byla súčasťným ministerstvům, aby odůvodněné žádosti naší bylo na příště seč možno vyhověno.

Zdá se, že tento výnos upadl úplně v zapomenutí, neboť v poslední době nejsou přibíráni notáři za poradce ani o takových osnovách, které vitálně dotýkají se našeho stavu. Tak tomu jest na př. při sociálním pojištění, při změně o projednání pozůstalostí, při osnově o okresních hospodářských záložnách, při osnově zákona o přeměny společností s r. o. ve společenstva atd. Následek toho jest, že notářský stav jest ve svých právech zkracován, aniž by mohl se nějak brániti.

Kolkování likvidačních notářů v soudním komisařství. Ministerstva financí, jemuž ministerstvo spravedlnosti předložilo k rozhodnutí stížnost notářské komory v Praze z 30. prosince 1922, sdělilo výnosem z 19. března 1923 č. j. 7436/403/23, že považuje výnosy bývalého ministerstva financí ve Vídni ze dne 16. března 1908 č. 4819 a ze dne 16. července 1909 č. 21124 i na dále za platné, že však třeba v nich pozměnit citaci poplatkových ustanovení v tom směru, že ve výnose č. 4819 sazbu 1 K dle saz. pol. 49/43 písm. a) č. 1. zákona ze dne 13. prosince 1862 č. 89 ř. z. vztážno § 1. cí. nař. ze dne 26. prosince 1897 č. 305 ř. z. dlužno nahraditi sazbou 2 Kč dle pol. 16a) sazby soudních poplatků ze dne 22. března 1922 čís. 123 Sb. z. a n. a sazbou 30 h dle saz. pol. 61/20 popl. zák. sazbou 1 Kč dle pol. 18a) cit. sazby soudních poplatků.

Vzhledem k tomu bylo presidium vrchního zemského úřadu v Praze poukázáno, aby naléhalo na to, aby výnosy bývalého ministerstva financí ze 16. března 1908 č. 4819 a ze 16. července 1909 č. 21124 byly dodržovány.

Valná hromada odboru »Praha« spolku notářů čsl. konala se v sobotu dne 28. dubna 1923 v hotelu Pasage. Průběh její byl tento:

I. Předseďa notář dr. Čulík zahajuje po 7. h. schůzi vítá přítomné a zjišťuje, že valná hromada svolána jest podle § 7. stanov, že přítomno jest více než 16 členů a že tudíž valná hromada jest způsobilá jednati a se usnášeti (§ 10.).

II. Jednatel notář dr. Černý podává zprávu jednatele skou, uvádí, že členů všech bylo 157, z toho notářů 124 a kandidátů 33. Poslední valná hromada byla 27./5. 1922. Zmiňuje se o intenzivní činnosti předsedy odboru, jenž ve své funkci jednatele ústředního výboru měl v poslední době, za nemoci p. presidenta dra Batka, na svých bedrech tíhu skoro celé stavovské práce ve spojení a účinně pomoci členů pražské notářské komory, pražských notářů vůbec a i kolegů vzdálených (notář dr. Slaměník z Litovle na Moravě).

Odbor vedle intervencí a běžné práce stavovské pořádal debatní večery, spojené s přednáškami:

1. 27./5. 1922. Notář dr. Mokry: O zajištění věna.

2. 28./10. 1922. Notář dr. Patsch: O smlouvách ve prospěch osob třetích.

3. 25./11. 1922. Min. rada Stát. pozemk. ústavu Dr. Kaňka: Záborový zákon v praxi.

4. 27./I. 1923. Dr. Čulík debatu o článku vrch. soud. rady Dra Zelinky na soudní komisařství se vztahujícím.

5. 24./3. a) President dr. Batěk: Ideologické základy projednání pozůstalostí, I. díl.

b) Proslov Dra Čulíka věnovaný památce † vicepresidenta Dra Kreimla.

6. 28./4. 1923. Notář Dr. Heinitz: Osnova zákona o fideikomisech.

K přednáškám pojily se debaty velmi živé a zajímavé. Přednášková a debatní činnost vzpružovaly mysl účastníků a nabádaly je k intenzivnějšímu vzdělávání odbornému. Právnik, který dnes se dále nevzdělává a nestuduje, ztrácí svou způsobilost pracovní i odbornou a stává se z něho t. zv. »Schimmelreiter«. Jest proto v zájmu stavu a v zájmu každého jeho příslušníka, mladého i starého, aby bedlivě si všímal judikatury i literatury, aby neustrnul na starém a překonaném. Můžeme s oprávněností říci, že každému se vyplácí námaha i výdej spojený s návštěvou přednášky a debaty. Schůze pořádají se vždy poslední sobotu v měsících zimních a podzimních. Vřele bychom si byli přáli, aby p. dr. Batěk mohl nám přednésti druhý díl své přednášky. Přednášky pronesené otiskovány jsou v »Českém Právu«. Zpráva byla schválena.

III. Zprávu pokladniční i přehližitelskou podal pokladník p. notář Hruška, jenž prohlásil, že dr. Frenzl účty podrobil revizi a že vzhledem ke svému odchodu z Prahy